

Opactwo Cystersów w Wąchocku, fundacja biskupa krakowskiego, Gedki z 1179 r.

Chrystus Pantokrator z kolegiaty pw. Marii Panny i św. Aleksego w Tumie pod Łęczycą z poł. XII w.

wiosną 1177 r. w Gnieźnie. Zaproszony do Krakowa Kazimierz Sprawiedliwy tym razem nie miał takich oporów jak w 1172 r., gdy proponowano mu wystąpienie przeciwko Bolesławowi Kędzierzawemu. Paradoksalnym wydaje się fakt, iż to z łaski Mieszka otrzymał Kazimierz dzielnicę sandomierską, którą nieprawnie zatrzymał sobie poprzedni senior, Bolesław. Co więcej spiskowcy podburzyli także do wystąpienia przeciwko Mieszkowi jego najstarszego syna, Odonę, który ostatecznie wygnał ojca z Wielkopolski w 1179 r. Wówczas książę Mieszko, „opuszczony niemal przez wszystkich, porzucił równocześnie ojczyznę i tron, zadowolając się wraz z trzema synami granicznym miasteczkiem”. Tym miejscem schronienia wygnanica był prawdopodobnie należący do Mieszka Płatonogiego Racibórz.

Na Śląsku bowiem zaszły wypadki żywo przypominające sytuację ogólnopolską, z tym, że tutaj sukces odniósł stronnik Mieszka Starego. Uprzedzając atak Bolesława Wysokiego i korzystając z pomocy jego syna, zajął Mieszko Płatonogi dzielnicę swego starszego brata. Jednak po katastrofie jego stronnika, Mieszka Starego, musiałby Władysławowic sprostać całej sile Kazimierza Sprawiedliwego. Wolął więc pójść na kompromis i w zamian za zwrot Bolesławowi Wysokiemu Wrocławia i Legnicy, przyjął z rąk Kazimierza wydzielone z dzielnicy senioralnej kasztelanie bytomską i oświęcimską. Musiał w dodatku zaspokoić Bolesław Wysoki aspiracje swego młodszego brata, Konra-